

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(887)

109. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 11 września 2007 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o czasowym posługiwaniu się dowodami osobistymi wydany-
mi przed dniem 1 stycznia 2001 r. (druk nr 526).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych
innych ustaw (druk nr 523).
3. Rozpatrzenie ustawy o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w
Piłce Nożnej UEFA Euro 2012 (druk nr 531).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 13)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Jerzy Szmit)

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Witam licznie zgromadzonych gości na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

W porządku dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie trzech ustaw: ustawy o czasowym posługiwaniu się dowodami osobistymi wydanymi przed dniem 1 stycznia 2001 r., ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska, a także ustawy o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej Euro 2012.

Szanowni Państwo, witam serdecznie wszystkich gości przybyłych w związku z tymi trzema punktami. Do punktu pierwszego przede wszystkim witam pana ministra Piotra Piętaka z MSWiA, który zajmuje się sprawami dowodów osobistych, jak również witam serdecznie przedstawicieli Kancelarii Prezydenta i przedstawiciela Policji. Do punktu drugiego witam pana Krzysztofa Zarębę, sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, wraz z jego ekipą. A do punktu trzeciego witam serdecznie panią minister Elżbietę Jakubiak, która będzie nam referowała ustawę. Witam serdecznie państwa.

Przystępujemy do punktu pierwszego, a więc rozpatrzenia ustawy o czasowym posługiwaniu się dowodami osobistymi wydanymi przed dniem 1 stycznia 2001 r.

Proszę pana ministra o przedstawienie założeń ustawy i jej merytorycznej treści, a potem Biuro Legislacyjne, które dostarczyło nam już opinię prawną – bardzo serdecznie dziękuję za tak szybką pracę.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Piotr Pięta:**

Panie Przewodniczący, jeżeli można, poprawka merytoryczna. Jest to projekt prezydencki i jednak przedstawiciel prezydenta powinien zabrać głos. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

A, to przepraszam bardzo.
Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Biura Prawa i Ustroju
w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Agnieszka Sawaszkiewicz-Żałobka:**

Wysoka Komisjo!

Intencja projektodawcy jest jednoznaczna i łatwo ją zidentyfikować już po tytule ustawy. Książeczkowe dowody osobiste, którymi posługuje się jeszcze część naszego społeczeństwa, zachowują ważność do 31 grudnia bieżącego roku. Społeczeństwo reaguje z opóźnieniem na apele związane z koniecznością wymiany tych dowodów na dowody w nowej postaci. Sytuacja wygląda w ten sposób, że proces wymiany dowodów trwa od kilku lat, terminy były wyznaczane w zależności od terminu wydania takiego dowodu, niemniej jednak nie wszyscy dopełnili tego obowiązku w ustawowym terminie. W chwili obecnej, według szacunków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, do wymiany pozostało jeszcze około pięciu milionów dowodów osobistych.

Projektowana ustawa ma na celu spowodowanie, aby po upływie ważności książeczkowych dowodów osobistych osoby, które nie dopełniły tego obowiązku w ustawowym terminie – jeśli złożą wniosek, założymy, w ostatnim tygodniu bieżącego roku, to nie ma fizycznej możliwości, żeby odebrały nowy dowód przed dniem 31 grudnia bieżącego roku – mogły posługiwać się książeczkowym dowodem osobistym, bo umożliwia on załatwianie spraw urzędowych, formalnych, prozaicznych czynności niezbędnych w życiu każdego obywatela, w terminie do 31 marca 2008 r. Według ocen Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jest to termin wystarczający, a nawet – jak zapewniano w czasie prac legislacyjnych w Sejmie – został on oszacowany z dużym zapasem po to, aby każdemu, ktołoży wniosek w terminie przewidzianym ustawą, nowy dowód osobisty został wydany.

Proszę zwrócić uwagę na fakt, że projekt ustawy przewiduje, iż książeczkowy dowód osobisty będzie umożliwiał posługiwanie się nim w dwóch celach, jako dokumentem poświadczającym tożsamość osoby i jako dokumentem potwierdzającym jej obywatelstwo, natomiast wyłącza się możliwość posługiwania się takim dowodem jako dokumentem uprawniającym do przekraczania granic państw Unii Europejskiej i niektórych innych państw, których granice do tej pory możemy przekraczać na podstawie takiego dowodu osobistego. Ta regulacja wynika z faktu, że książeczkowe dowody są dokumentami, które są bardzo słabo zabezpieczone. Można powiedzieć, że z punktu widzenia nowoczesnej technologii zabezpieczenia praktycznie nie istnieją. A Polska zobowiązała się do dokonania wymiany tych dowodów w terminie do dnia 31 grudnia 2007 r. Dlatego proponujemy, aby po tym terminie nie było konieczności notyfikacji w Unii Europejskiej projektu o przedłużeniu okresu posługiwania się takimi dowodami i aby dowody te mogły służyć wyłącznie na terenie kraju w okresie niezbędnym do dokonania ich wymiany.

Takie rozwiązanie było przedmiotem oceny Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej i zostało uznane za zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Wysoka Komisjo, bardzo prosimy o podjęcie prac legislacyjnych i zaakceptowanie przedłożonego projektu ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Proszę o opinię Biura Legislacyjnego.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do przedmiotowej ustawy.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję.

Pytanie do panów senatorów: czy są opinie lub uwagi?

(*Głos z sali:* Nie ma.)

Ja mam pytanie: co będzie z tymi osobami? Jak będą ograniczone prawa osób, które nie złożą wniosku do 31 grudnia 2007 r.? Oprócz przekraczania granicy.

**Zastępca Dyrektora Biura Prawa i Ustroju
w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Agnieszka Sawaszkiewicz-Żałobka:**

Teoretycznie ustawodawca nie powinien zakładać, że taka sytuacja w ogóle może mieć miejsce. Jest to termin ustawowy i jest dość długi okres realizacji. Ustawa, która wprowadziła terminy, obowiązuje od 2001 r., natomiast była uchwalona w roku 1997. Ale rozumiemy intencję pytania.

Z formalnego punktu widzenia nie stanie się nic. Taka osoba nie zostanie pozbawiona możliwości uzyskania nowego dowodu osobistego. Należy jednak zasygnalizować, że niedokonanie wymiany dowodu osobistego w ustawowym terminie jest wykroczeniem, które jest typizowane w ustawie o ewidencji ludności i dowodach osobistych. W tym zakresie obywatel będzie pozostawał – że tak powiem – w niezgodzie z prawem, ale oczywiście będzie możliwość uzyskania przez niego nowego dowodu osobistego.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Kontynuując ten wątek: czy może być tak, że obywatele, którzy będą posługiwali się starymi dowodami, na przykład nie będą mieli możliwości zaciągania kredytów w bankach, że będzie ich...?

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Będą mieli, tak? Jeżeli tak, to...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

W związku z tym stawiam to pod głosowanie.

Jest jeden wniosek: o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z sugestią Biura Legislacyjnego.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (5)

Dziękuję bardzo.

Zamykamy ten punkt.

Dziękujemy serdecznie.

(*Głos z sali:* A sprawozdawca?)

Sprawozdawcą będzie pan senator Andrzej Owczarek.

Proszę państwa, przechodzimy do punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Teraz już chyba nie popełnię nietaktu, jeśli poproszę pana ministra Krzysztofa Zarębę...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek: Panie Przewodniczący, ja będę prezentował ustawę – Mirosław Chaberek, podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu.)

Jednak Ministerstwo Transportu. To znowu nietakt, przepraszam.

Proszę bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek:

Panie Przewodniczący, rozumiem, że mam przedstawić istotę nowelizacji ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw.

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Tak.)

Ta nowela dotyczy trzech grup zagadnień. Jedna grupa, najistotniejsza, to są zmiany w zakresie procesu inwestycyjnego w kolejnictwie polskim. Druga dotyczy zmian pewnych definicji. Trzecia – zmian wynikających z konieczności dostosowania naszego prawa do rozporządzenia Komisji Wspólnoty z dnia 13 czerwca 2007 r. w sprawie stosowania wspólnego europejskiego wzoru certyfikatów bezpieczeństwa i wniosków o ich wydanie.

Jeżeli chodzi o najistotniejszą część, to projekt w zakresie dotyczącym usprawnienia przebiegu procesu inwestycyjnego linii kolejowych wzorowany jest na rozwiązaniach przyjętych w ustawie o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, tak zwanej specustawie drogowej. Przyjęcie tego wzorca jest w pełni uzasadnione, jeżeli chodzi o inwestycje kolejowe, ponieważ występują te same uwarunkowania. Jest stosunkowo krótki okres na wykorzystanie środków unijnych, z kolei praktyka wskazuje, że czas pełnego przygotowania realizacji inwestycji liniowych może sięgać do pięciu lat, a więc jest duże zagrożenie, jeśli chodzi o wykorzystanie w sposób sprawny i właściwy środków unijnych.

Chcę zaznaczyć, że regulacje są ograniczone w czasie, właśnie do okresu dla tych wydarzeń, które będą w najbliższych latach. Nie jest to zmiana bez okresu obowiązywania tych szczególnych regulacji. Wynika to też, tak jak powiedziałem, z liniowego charakteru inwestycji. Chodzi o to, że w przypadku jednej inwestycji zagadnienie dotyczy kilkunastu działek różnych właścicieli i proces uzgodnień jest wyjątkowo utrudniony.

Nowe regulacje prawne mają na celu doprecyzowanie obowiązujących przepisów i ich częściową zmianę oraz wyeliminowanie barier spowalniających cykle inwestycyjne. Obowiązujące na dzień dzisiejszy przepisy przewidują dwu- lub nawet trzyetapowy proces lokalizacji i nabywania nieruchomości na cele budowy linii kolejowych. Żeby to wszystko usprawnić, w rządowym projekcie przewidzieliśmy stosowne zmiany.

Poza tym warto jeszcze podkreślić zagadnienie, które dotyczy prawa bezpieczeństwa prawnego inwestycji kolejowych – tak ogólnie można powiedzieć. A więc

skrócenie terminów odwołań oraz terminów ich rozpatrywania, uchylanie decyzji tylko w części zawierającej wadę, brak możliwości stwierdzenia nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę po upływie określonego terminu oraz pewne rozwiązania w zakresie ograniczenia biurokracji w procesie lokalizacji i budowy linii kolejowych. Konkretnie mówiąc, dajemy możliwość – podobnie jak to jest w przypadku dróg kołowych – występowania inwestora, beneficjenta tych środków, Polskich Linii Kolejowych, w imieniu ministra w trakcie załatwiania tych spraw.

Panie Przewodniczący, to są najistotniejsze elementy tej regulacji prawej. Bardzo prosimy o podjęcie prac legislacyjnych, bo dodatkowe regulacje są wyjątkowo potrzebne naszej gospodarce, naszemu transportowi.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.
Poproszę o opinię Biura Legislacyjnego, która już jest przygotowana.
Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Dziękuję uprzejmie.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne pragnie z przykrością stwierdzić, iż aż pięć postanowień omawianej ustawy budzi zasadnicze wątpliwości co do zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Pragnę zwrócić uwagę na te elementy niekonstytucyjności.

Pierwsze zastrzeżenie budzi dodany przez ustawę rozdział 2b w ustawie o transporcie kolejowym, który reguluje szczególne zasady i warunki przygotowania inwestycji dotyczących linii kolejowych o znaczeniu państwowym, w tym warunki lokalizacji i – co najważniejsze – nabywania nieruchomości na ten cel.

Biuro Legislacyjne podnosi, iż w tym zakresie przepisy omawianej ustawy stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, która przewiduje dwustopniową procedurę postępowania wywłaszczeniowego. Pierwszy etap tej procedury polega na rokowaniach pomiędzy właściwym organem administracji rządowej, którym jest starosta, a osobą bądź podmiotem uprawnionym rzeczowo do danej nieruchomości. Dopiero w przypadku, gdy nie będzie możliwe zawarcie stosownej umowy cywilnoprawnej, następuje procedura wywłaszczeniowa. Tymczasem omawiana ustawa wprowadza wyłom od poprawnej regulacji z ustawy o gospodarce nieruchomościami, statuując zasadę, w myśl której samo wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanowi źródło do wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego wobec uprawnionego rzeczowo podmiotu. W związku z tym Biuro Legislacyjne zwraca uwagę, iż w tym zakresie z całą pewnością, zważywszy na modelowe rozwiązanie przyjęte w ustawie o gospodarce nieruchomościami, mamy do czynienia z naruszeniem konstytucyjnej zasady równości. Nie ma żadnych powodów, dla których dwustopniowa procedura wywłaszczeniowa przewidziana w ustawie o gospodarce nieruchomościami miałyby być w omawianym przypadku anulowana na rzecz jednostronnej decyzji administracyjnej stanowiącej źródło wywłaszczenia. W tym miejscu pragnę wyrazić swoisty żal polegający na tym, iż wielokrotnie Biuro Legislacyjne zwracało

uwagę na niepoprawność takiego rozwiązania, zwracała na to również uwagę Rada Legislacyjna. Przy tym – co wydaje się szczególnie godne podkreślenia – problem ten został prawidłowo rozwiązany w następnej ustawie, która będzie przez Wysoką Komisję omawiana, to znaczy w ustawie o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA Euro 2012, w której przewidziany jest – i słusznie – dwustopniowy etap postępowania wywłaszczeniowego.

Omawiane przepisy ustawy o transporcie kolejowym budzą również zasadnicze wątpliwości w związku z art. 21 ust. 1 konstytucji, który statuuje zasadę ochrony własności, i z art. 64 ust. 2 konstytucji, z którego wynika, iż własność podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej, oraz z art. 165 ust. 1 konstytucji, który stanowi, iż jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje prawo własności i inne prawa majątkowe, bo – co warte jest podkreślenia – omawiana ustawa dotyczyć będzie również wywłaszczania własności jednostek samorządu terytorialnego.

Drugie zasadnicze zastrzeżenie Biura Legislacyjnego dotyczy art. 9r w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 4 opiniowanej ustawy. Zgodnie z tym przepisem w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka linii kolejowej, nieruchomości lub działki. Ponadto, zgodnie z art. 9ad ust. 2–4, nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej i decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie czternastu dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej. A w przypadku uwzględnienia skargi – jeszcze raz podkreślę: w przypadku uwzględnienia skargi – na decyzję o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd może jedynie stwierdzić, bez względu na przyczynę tej nieważności, że decyzja narusza prawo z przyczyn określonych w odpowiednich przepisach kodeksu postępowania administracyjnego.

Takie uregulowanie, proszę państwa, oznacza, że uprawniony rzeczowo podmiot, w szczególności właściciel nieruchomości, nie ma żadnych realnych uprawnień zmierzających do wzruszenia niezgodnej z prawem, choćby w bardzo szerokim zakresie, decyzji administracyjnej. A zważywszy na specyfikę postępowania inwestycyjnego, można z całą pewnością powiedzieć, iż im dalej będzie od uchwalenia omawianej ustawy, tym trudniej będzie się zmieścić w owym czternastodniowym terminie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, ponieważ inwestor rozpocznie budowę danej linii kolejowej, a przesłanką wniesienia wniosku jest fakt, że inwestor nie rozpocznie budowy linii kolejowej. To uregulowanie jest, naszym zdaniem, sprzeczne zarówno z zasadą demokratycznego państwa prawnego, jak i z zasadą proporcjonalności, gdyż de facto narusza istotę prawa własności.

Kolejny argument Biura Legislacyjnego dotyczy art. 9w ust. 4 ustawy o transporcie kolejowym. Przepis ten stanowi – i słusznie – że w przypadku, gdy decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej zostanie nadany przez wojewodę rygor natychmiastowej wykonalności, a decyzja ta będzie dotyczyć nieruchomości zabudowanej, minister właściwy do spraw transportu będzie obowiązany do zapewnienia lokalu zamiennego.

Zważywszy jednak na fakt, iż wartość nieruchomości jest różna, powstaje pytanie, co rozumiemy pod tym pojęciem. Aby uniknąć zarzutów o niezgodności z zasadą

przyzwoitej legislacji, proponujemy – co jest jednym z wielu możliwych rozwiązań – aby w tym zakresie odesłać do definicji lokalu zamiennego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego.

Wreszcie ostatni element dotyczący oceny konstytucyjności związany jest z faktem, że na etapie sejmowego postępowania legislacyjnego do ustawy został dodany kolejny artykuł, który dokonuje zmian w ustawie o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Abstrahując od faktu, iż zgodnie z zasadami techniki prawodawczej nie należy nowelizować po wejściu ustawy w życie przepisów nowelizujących, to wniesienie poprawki w drugim czytaniu i uchwalenie w trzecim czytaniu budzi zasadnicze wątpliwości z punktu widzenia dotychczasowej linii orzeczniczej Trybunału Konstytucyjnego. Zgodnie z nią ustalony w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wymóg rozpatrywania przez Sejm projektów ustaw w trzech czytaniach oznacza nakaz, by podstawowe treści, które znajdują się ostatecznie w ustawie, przebyły pełną drogę procedury sejmowej. Nakazowi temu sprzeciwia się wprowadzanie do projektu nowych istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej, zwłaszcza dotyczy to poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu i niebędących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach. Na marginesie dodam, że problematyka art. 3 nie ma żadnego związku z przepisami omawianej ustawy.

Niezależnie od tego, Wysoka Komisjo, przedstawiamy propozycje stosownych korekt, ponieważ inne przepisy ustawy naruszają zasady techniki prawodawczej.

Przy tym pragnę wyraźnie podkreślić, iż nieprzyjęcie poprawek związanych ze wskazanymi przeze mnie elementami niekonstytucyjności naraża tę jakże ważną ustawę na fiasko z punktu widzenia jej oceny przed Trybunałem Konstytucyjnym. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Skoro na razie nie ma chętnych, to prosiłbym...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

A potem prosiłbym o odniesienie się do uwag Biura Legislacyjnego.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Mikrofon...)

Senator Janusz Kubiak:

...do art. 3, Panie Ministrze, który dodano w Sejmie dopiero w drugim czytaniu, bo w projekcie rządowym go nie było.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

To może, jeśli można, od początku, dobrze? Bo to jest jeden z elementów. Wobec tak poważnych uwag prosiłbym o całościową odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu

Mirosław Chaberek:

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, oczywiście, te zagadnienia były już szczegółowo analizowane na wcześniejszych etapach. Chciałbym tylko zauważyć, że w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego nie jest konieczne, aby wywłaszczenie odbywało się według zasad określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami. W tym względzie Trybunał stwierdził w wyroku z dnia 12 kwietnia 2000 r., że ustalenie zakresu stosowania art. 21 ust. 2 – jest to stwierdzenie Trybunału – jest skomplikowanym problemem, którego na pewno nie rozwiązuje odwołanie się do przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. Nie można bowiem przyjąć, że definicje pojęć zawarte w ustawach zwykłych są wiążące przy nadawaniu znaczenia przepisom konstytucji. Proces interpretacyjny musi przebiegać w przeciwnym kierunku. To normy konstytucyjne narzucają kierunek wykładni przepisów innych ustaw – tutaj można przywołać wyrok Trybunału z 14 marca 2000 r. Dlatego zakres art. 21 ust. 2 trzeba ustalić, opierając się na wykładni przepisów konstytucji, a nie ograniczać się do określeń z ustaw szczególnych. Trybunał zwracał więc uwagę, że art. 21 ust. 2 konstytucji nie zawiera definicji legalnej wywłaszczenia.

Chcę zauważyć, że to wszystko w zasadzie dotyczy linii już istniejących, a rozbudowywanych czy modernizowanych. W kontekście tych dwóch głównych stwierdzeń należy zaznaczyć, że proponowany sposób wywłaszczenia i ustalania wysokości odszkodowania z tytułu utraty praw do nieruchomości jest zgodny z konstytucją i uwzględnia orzecznictwo Sądu Najwyższego. Od ustalania lokalizacji linii kolejowej do wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania może upłynąć nawet bardzo długi okres, w którym dochodzi do zmiany wartości rynkowej nieruchomości przy niezmiennym jej stanie. Dlatego uważamy, że słuszne jest wiązanie tej wartości z wydaniem decyzji ustalającej między innymi wysokość odszkodowania.

Sprawa art. 3 jest związana z terminami. Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, jest to zastosowanie wprost prawa unijnego, i to na korzyść beneficjentów tego przepisu – jeżeli można ich tak nazwać. Czyli poprawiamy istniejącą obecnie sytuację. Wcześniej nie było tego przepisu unijnego i podeszliśmy bardzo rygorystycznie do tego, żeby te zasady funkcjonowały. Dzisiaj mamy rozporządzenie unijne nr 653/2007, które łągodzi nasze wcześniejsze postanowienia. W ogóle nie ma takiej możliwości, żeby ktoś to kwestionował, bo to jest korzystniejsze rozwiązanie.

Czy pozostały jeszcze jakieś pytania bez odpowiedzi? Może poproszę o uzupełnienie...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Wydaje mi się, że to są najistotniejsze kwestie.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Senator Janusz Kubiak:

Czy bez art. 3 rząd da sobie radę? Czy jest za tym, żeby on istniał, czy żeby go skreślić?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Chcemy, żeby ten artykuł istniał.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę państwa, czy są jeszcze pytania lub wątpliwości?

Ja chciałbym jeszcze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Zaręba:

Może tylko sprawy porządkowe. Nasze uwagi zostały uwzględnione. A jeśli chodzi o poprawki, to legislatorzy zwrócili uwagę, że w ustawie trzeba zachować – że tak powiem – precyzję nazewnictwa. W trzech miejscach jest użyty skrót „Lasy Państwowe”, podczas gdy w ustawie musi być wszędzie, w trzech miejscach na stronie 5 i 14, pełna nazwa „Państwowe Gospodarstwo Leśne «Lasy Państwowe»”. Ponieważ nie ma tej korekty w projekcie ustawy, którą mam, to bardzo bym prosił, żeby ją wprowadzić. Dziękuję.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek: Panie Przewodniczący, jeśli mogę, chciałbym się odnieść do uwag szczegółowych...)

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Odnosnie do uwag szczegółowych to jeszcze będziemy dyskutowali.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

A potem dojdziemy do dyskusji o poszczególnych propozycjach poprawek.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Z uwagą wysłuchałem wystąpienia pana ministra, ale z przykrością stwierdzam, że nie odnosi się ono do uwag wyrażonych przez Biuro Legislacyjne. Panie Ministrze, Biuro Legislacyjne nie kwestionowało zgodności przepisów z art. 21 ust. 2 konstytucji. Cytowane przez pana orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zasługuje na aprobatę, ale nie odnosi się do uwag, które zostały przez nas zgłoszone. Mianowicie podnieśliśmy, że istnieje regulacja, w myśl której w stosunku do niektórych przedsięwzięć realizowana jest dwustopniowa procedura i wtedy jest pełna możliwość realizacji uprawnień właścicielskich w trybie rokowań prowadzonych pomiędzy właściwym organem a właścicielem lub innym podmiotem uprawnionym do posiadania nieruchomości. Sytuacja, w której to decyzją administracyjną przesadzamy o wywłaszczeniu danego podmiotu, jest nie do pogodzenia z zasadą równości.

Nie odniósł się pan minister również do innych uwag, które dotyczą zwłaszcza de facto niestosowania utrwalonych instytucji prawnych uregulowanych w kodeksie postępowania administracyjnego.

W związku z tym pragnę to jedynie z przykrością stwierdzić. Abstrahuję od faktu, że już na etapie rządowego postępowania legislacyjnego Rada Legislacyjna działająca przy prezesie Rady Ministrów w o wiele ostrzejszej formie zwróciła uwagę na problemy, które były dzisiaj przez nas omawiane. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, zaraz oddam głos, ale mam jeszcze jedno pytanie, które może nie jest stricte prawnicze, a bardziej merytoryczne.

Ustawa będzie chyba dotyczyła przede wszystkim modernizacji linii kolejowych, bo niewiele słyhać o planach budowy nowych linii kolejowych, a wręcz przeciwnie, raczej o likwidowaniu dotychczas istniejących.

A potem proszę o odniesienie się do uwag.

Proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Rzeczywiście, w większości przypadków ustawa będzie dotyczyła jednak modernizacji. Z czego to wynika? Wynika z tego, że modernizując wprowadzamy stosunkowo duże prędkości, to jest 160–200 km/h. Taka prędkość narzuca zupełnie inny ustrój toru, to znaczy, między innymi muszą być bardzo duże promienie i taką linię trzeba trasować po nowych terenach. Ponadto taka prędkość narzuca wymóg likwidacji przejazdów w jednym poziomie. A likwidacja przejazdów w jednym poziomie powoduje, że robimy wiadukty, co z kolei wywołuje zapotrzebowanie środowisk lokalnych miast i osiedli na budowę nowych dróg zbiorczych doprowadzających do wiaduktu. To są odcinki od kilku do kilkunastu kilometrów, które trzeba wybudować przy okazji modernizacji danej drogi kolejowej.

Nie wykluczamy też, że powstaną nowe odcinki linii kolejowych po to, aby wykorzystać już istniejące dobre linie, chociażby CMK. Aby otrzymać na niej prędkość 250 km/h, trzeba wybudować paręnaście kilometrów nowego odcinka. Wtedy na całej południowej trasie linii E65 będziemy mieć bardzo wysoką prędkość. Takie są właściwie przesłanki merytoryczne.

Jeżeli chodzi jeszcze raz o interpretację, to może poproszę panią z Departamentu Prawnego, żeby się do tego odniosła.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Monitorowania Zadań Legislacyjnych
w Departamencie Prawnym w Ministerstwie Transportu
Małgorzata Kmita-Jankowska:**

Wysoka Komisjo!

Pragnę zauważyć, że rozwiązania, które są zawarte w obecnej zmianie ustawy o transporcie kolejowym, już są praktykowane w specustawie drogowej, w ustawie

z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Z tego, co wiemy, Komisja Europejska zarzucała nam... Na pewno UKIE zwracał nam uwagę – to było przed 2005 r. – że wcześniejsze przepisy były niezgodne z unijną dyrektywą i dlatego nastąpiła taka zmiana właśnie w specustawie drogowej. W tej chwili podobne przepisy, podobne rozwiązania, znalazły miejsce w ustawie o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo. Tylko prosiłbym jeszcze o przedstawienie się do mikrofonu, bo to jest nam potrzebne do protokołu i do sprawozdania...

(Naczelnik Wydziału Monitorowania Zadań Legislacyjnych w Departamencie Prawnym w Ministerstwie Transportu Małgorzata Kmita-Jankowska: Przepraszam. Małgorzata Kmita-Jankowska, Ministerstwo Transportu.)

Dziękuję bardzo.

(Głos z sali: Mogę?)

Proszę bardzo.

**Główny Specjalista
w Departamencie Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Grażyna Żurowska:**

Grażyna Żurowska, Departament Kolei i Transportu Kolejowego.

Chciałabym się odnieść do niekonstytucyjności naszej ustawy. Mam w tej chwili przed sobą opinię Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu. Napisane jest w niej coś wprost przeciwnego. Nie chciałabym czytać, ale od początku: porównano naszą ustawę z tak zwaną specustawą drogową i jest zapisane, że wywłaszczenie jest dopuszczalne – oczywiście jest tu powołanie na art. 21 ust. 2 konstytucji – jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2002 r. wywłaszczenie nieruchomości – tam była mowa o budowie autostrad – jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane w uzasadnionym celu publicznym i ze słusznym odszkodowaniem, ustalonym według stanu nieruchomości na dzień wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady, ale według wartości wywłaszczanych nieruchomości zgodnej z datą wydania decyzji o odszkodowaniu. Takie zapisy są w projekcie naszej ustawy i takie rozwiązania zostały wcześniej zapisane w ustawie o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji, czyli w specustawie drogowej. Ustawa ta była przedmiotem skargi do Trybunału Konstytucyjnego i Trybunał orzekł, że art. 2 ust. 1, mówiący o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji, jest zgodny z art. 16 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3 oraz z art. 166 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Stosowne artykuły w specustawie drogowej są zgodne z art. 5, 74, 1 i 2 konstytucji. Ponadto w wyroku dotyczącym specustawy drogowej Trybunał stwierdził, że ze względu na priorytetowy interes publiczny, jakim niewątpliwie jest poprawa infrastruktury drogowej w Polsce – a ja dodam również: oraz infrastruktury kolejowej – i konieczność racjonalnego wykorzystania unijnych środków finansowych... To jest w naszym przypadku bardzo ważne, ponieważ ustawa, którą proponujemy, znacznie

przyspiesza długi proces przygotowania inwestycji kolejowej, proces pozyskiwania gruntów na cele inwestycji kolejowej. Czytam dalej: możliwe są odstępstwa, nawet wyłączenie stosowania niektórych ustaw w związku z realizacją inwestycji drogowych – czyli i kolejowych. Ustawodawca korzysta w tym zakresie z szerokiej swobody, ograniczonej jedynie zasadami konstytucyjnymi.

Konkluzja, którą nam przedstawiło Biuro Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu jest taka: w kontekście tych stwierdzeń należy zaznaczyć, że proponowany sposób wywłaszczenia i ustalenia wysokości odszkodowania z tytułu utraty praw do nieruchomości jest zgodny z konstytucją i uwzględnia orzecznictwo Sądu Najwyższego. Chcę, żebyście państwo zapamiętali tę konkluzję.

I proszę zwrócić uwagę, że projekt naszej ustawy, która wejdzie w życie, znacznie przyspieszy realizację inwestycji linii kolejowych. Jeśli podzielimy to na proces dwuetapowy, to wrócimy do poprzednich ustaleń, w świetle których nie mogliśmy wybudować właściwie żadnego odcinka linii kolejowej. A więc może w tym wyjątkowym przypadku, mając na uwadze ograniczenie działania ustawy do 2015 r., należałoby takie specjalne uregulowania zaaprobować. Tym bardziej że zgodnie z opinią nie jest to niezgodne z konstytucją. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów...?

Pan senator Kubiak, a potem Biuro Legislacyjne.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Janusz Kubiak:

Ja mam pytanie bardziej ogólne. Jeśli mnie pamięć nie myli, kolej będzie chyba musiała płacić samorządowi za niewykorzystane grunty, bo był przełożony termin o dwa czy trzy kolejne lata. Czy grunty, które nie są wykorzystywane przez kolej, mogą być potraktowane jakoś zamiennie przy wywłaszczeniu, czy nie?

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Rzeczywiście jest taki plan i taka regulacja ustawowa została złożona do Sejmu, tylko chyba już nie tego. Ale została ona w pełni przyjęta przez rząd. Te sprawy są rozwiązywane.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Ja przekażę głos panu mecenasowi, ale my, proszę państwa, powinniśmy jednak zmierzać już do konkluzji, chyba że będą jeszcze jakieś ważne głosy w dyskusji. Ma-

my konkretne propozycje poprawek przedstawione w opinii. Po wystąpieniu pana mecenasa prosiłbym o odniesienie się strony rządowej do tych poprawek i przejdziemy do głosowania, dobrze?

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Żeby nie przedłużać, będę mówił krótko.

Po pierwsze, Biuro Legislacyjne nie kwestionuje, iż można wywłaszczać nieruchomości. Wręcz przeciwnie, jest rzeczą oczywistą, iż dla celu publicznego jest to niezbędne.

Po drugie, cytowane przez panią dyrektor orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego dotyczyło wniosku o stwierdzenie zgodności określonych przepisów specustawy z innymi przepisami konstytucji niż te, które zostały wskazane w opiniach Biura Legislacyjnego do wielu poprzednich ustaw i do obowiązującej ustawy. W związku z tym jest to argument bezprzedmiotowy, ponieważ nie dotyczy zarzutów, które zostały podniesione w różnych opiniach. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w związku z tym prosiłbym o...

Państwo mają opinię Biura Legislacyjnego, tak?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek: Tak, otrzymaliśmy.)

Prosiłbym o odniesienie się do konkretnych propozycji poprawek, a potem przystąpimy do głosowania.

Panie Mecenasiu, może pan będzie merytorycznie omawiał poprawki?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka pierwsza zmierza do zapewnienia konsekwencji legislacyjnej zmiany dokonanej w art. 1 pkt 3, polegającej na uchyleniu rozdziału 2a. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Zgadzamy się, że jest to słuszna poprawka, poprawiająca ustawę.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę państwa, proponuję, żebyśmy przejrzyli wszystkie poprawki, a potem będziemy głosować.

Proszę bardzo, poprawka druga.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Wysoka Komisjo!

Poprawka druga dotyczy dość humorystycznego sformułowania zawartego w definicji linii kolejowej, która została zdefiniowana jako „droga kolejowa mająca początek i koniec”. To może tyle mojego komentarza.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Wbrew opinii pana mecenasa ma to sens, chociaż nie stawiamy tego na ostrzu noża. Ponieważ problem został przedstawiony dosyć humorystycznie, więc go jednak skomentuję. Droga kolejowa, czyli linia kolejowa, ma ścisły kilometr – od zero do któregoś tam kilometra – i nie kończy się ani na jakiejś stacji, ani w jakiejś miejscowości. To wynika z pewnej tradycji itd. Ale jeżeli panowie senatorowie uznalibyście, że to jest wyraźnie niekonieczne, to nam to nie zaszkodzi, bo praktyka i tak, i tak będzie stosowana w sposób, jaki od dziesiątków lat jest na kolei.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo. To specyficzny język kolejowy i praktyka, tak jak pan powiedział, mająca za sobą dziesiątki lat.

Proszę bardzo, poprawka trzecia.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka trzecia zmierza do zapewnienia konstytucyjności ustawy zgodnie z dyskusją, która już się odbyła. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo.

**Główny Specjalista
w Departamencie Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Grażyna Żurowska:**

Jeśli chodzi o... Przepraszam, ale nie dosłyszałam. Poprawka trzecia, tak?
(*Przewodniczący Jerzy Szmit: Poprawka trzecia, tak.*)

Tak. Jeśli nie posługujemy się pojęciem „miejscowość uzdrowiskowa”, to w takim razie...

(*Przewodniczący Jerzy Szmit: Nie, nie...*)

(*Głos z sali: Ta najtrudniejsza...*)

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Uważamy, że uwaga jest stosowna i jest do przyjęcia.

(Głos z sali: Nie, Panie Ministrze...)

A, przepraszam, myśmy się... Najmocniej przepraszam.

**Główny Specjalista
w Departamencie Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Grażyna Żurowska:**

Ja bardzo przepraszam. Zaproponowana poprawka brzmi następująco: „Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, jeżeli inwestycje, o których mowa...”. Czy tak? O to chodzi?

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Tak, tak.)

„...nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż przez pozbawienie albo ograniczenie praw do nieruchomości, a prawa te nie mogą być nabyte w drodze umowy na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r....”.

Nie możemy się na to zgodzić, dlatego że byłby to powrót do stanu sprzed wprowadzenia ustawy. Znowu mielibyśmy... Nie byłaby to specustawa, tylko tak naprawdę wrócilibyśmy do przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. A więc przyjęcie poprawki nie ułatwiłoby nam pozyskiwania gruntów pod inwestycje kolejowe, co jest dla nas po prostu konieczne.

Ja jeszcze przypomnę, że takie same uregulowania, jak w naszej ustawie, dotyczące pozyskiwania gruntów, są również w specustawie drogowej i nie sprawiają żadnych problemów.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo. Czyli to jest stanowisko na nie, bardzo jasno wyrażone.

Proszę bardzo, poprawka czwarta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka czwarta zmierza do zapewnienia spójności terminologicznej z ustawą o uzdrowiskach. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Oczywiście możemy tylko poprzeć.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Poprawka piąta.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Piotr Magda:

Poprawka piąta dotyczy problemu, który już sygnalizował pan minister Zaręba, w związku z tym pozwolę sobie nie zabierać głosu.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu

Mirosław Chaberek:

Jest to konieczna zmiana.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Poprawka szósta.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Piotr Magda:

Zmierza ona do zapewnienia poprawnego odesłania.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Też zgoda?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu

Mirosław Chaberek:

Tak, oczywiście, to jest w pełni uzasadnione.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję.

Poprawka siódma.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Piotr Magda:

Poprawka siódma zmierza do zapewnienia konstytucyjności ustawie poprzez skreślenie przepisu, zgodnie z którym w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka linii kolejowej, nieruchomości lub działki. Jest to faktyczne ograniczenie praw właścicielskich, a także praw sądu oraz właściwego organu w sytuacji, gdy decyzja będzie wydana niezgodnie z prawem. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę o stanowisko.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek: O komentarz poproszę panią dyrektor Stachowską z Departamentu Kolei.)

Proszę bardzo, Pani Dyrektor. Jesteśmy przy poprawce siódmej.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Jadwiga Stachowska:**

Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo!

Nie możemy przyjąć propozycji, dlatego że w takiej decyzji może być podważona drobna sprawa – na przykład decyzja dotyczy wielu działek, a podważa się jeden element i automatycznie cała decyzja przestaje obowiązywać – i mamy wtedy poważny kłopot. Dlatego też uważamy, że w takiej sytuacji nie można uchylić decyzji w całości, tylko można w części, w jakiej jest ona błędna. Chodzi o to, żeby nie wstrzymywać procesu. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo. Jeszcze prosiłbym panią dyrektor o przedstawienie się, jeśli można. To też jest niezbędne, do protokołu.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Kolei i Transportu Kolejowego w Ministerstwie Transportu Jadwiga Stachowska: Jadwiga Stachowska.)

Dziękuję bardzo.

Czyli stanowisko negatywne odnośnie do poprawki siódmej.

Przechodzimy do poprawki ósmej.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka ósma zmierza do zapewnienia poprawnego odesłania. Jak sądzę, wynika to z błędu maszynowego popełnionego na etapie postępowania sejmowego. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu
Mirosław Chaberek:**

Ale jest jeszcze jeden błąd w spisie poprawek. Na końcu powinna być nie trójka, tylko czwórka, tak że, Panie Mecenasiu...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Panie Ministrze, poprawka jest zapisana prawidłowo. Dotyczy art. 3.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu Mirosław Chaberek: Ale chodzi o ustęp na końcu poprawki.)

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Panie Mecenasie, proszę jeszcze sprawdzić.)

Panie Przewodniczący, jeśli dobrze zrozumiałem pana ministra, pan minister uważa, że powinno być odesłanie do art. 9w ust. 3. Tak?

(Głosy z sali: Ust. 4.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Zwykła literówka.)

(Głos z sali: Ale trzeba sprawdzić.)

Tak, oczywiście. Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

To uzgodniliśmy. Jest to wspólna poprawka...

(Głos z sali: Akceptowana.)

Akceptowana, jak rozumiem.

Przechodzimy do poprawki dziewiątej.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Piotr Magda:

Poprawka dziewiąta dotyczy nieszczęsnego lokalu zamiennego, o którym już wspominałem. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu

Mirosław Chaberek:

Jesteśmy za tym, żeby ją przyjąć, bo uszczegółowia definicję w ustawie.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję.

Poprawka dziesiąta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Piotr Magda:

Zmierza ona do zapewnienia zgodności przepisów z zasadami techniki prawodawczej i ma oczywisty charakter.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu

Mirosław Chaberek:

Zgadzamy się z takim stanowiskiem.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję.

Poprawka jedenasta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawki jedenasta i trzynasta powinny być przegłosowane łącznie. Rzeczą polega na tym – na co zwracaliśmy uwagę już dwa lata temu – że problematyka ochrony gruntów rolnych i leśnych powinna być regulowana w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Notabene art. 9aa ust. 1 stanowi powtórzenie normy, która już obowiązuje w art. 5a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo o stanowisko.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Jadwiga Stachowska:**

Zgadzamy się z tym stanowiskiem.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Teraz poprawka – była jedenasta i trzynasta – dwunasta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka dwunasta, która zresztą będzie również omawiana przy następnej ustawie, dotyczy, Szanowni Państwo, iluzji możliwości odwołania się od decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej. Gdyby chcieć podać klasyczny przykład iluzji, to jest to art. 9ad ust. 2, 3 i 4. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie czternastu dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej. W takim przypadku, choćby decyzja o ustaleniu lokalizacji naruszała wszystkie możliwe przepisy prawa, właścicielowi czy innemu uprawnionemu rzeczowo do posiadania nieruchomości pozostaje jedynie moralna satysfakcja z tego powodu, ponieważ takiej decyzji nie można uchylić, nie można stwierdzić jej nieważności. Zupełnie abstrahując od tego, o czym już mówiłem, iż zważywszy na istotę procesu inwestycyjnego, może się zdarzyć, że po prostu fizycznie nie da się takiej decyzji zaskarżyć wcześniej niż przed upływem owych czternastu dni. W związku z tym jest to klasyczny przykład przepisu, który jest iluzją praw obywatelskich. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę o odniesienie się i o stanowisko.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Jadwiga Stachowska:**

Muszę powiedzieć, że nie możemy przyjąć poprawki. Przede wszystkim jest to takie samo rozwiązanie, jak w specustawie drogowej, która też reguluje kwestie przejmowania nieruchomości pod cel publiczny, czyli pod budowę dróg i autostrad. Sprawa następna: jeżeli już zajdą pewne nieodwracalne skutki, to temu – nazwijmy tak – uszkodowanemu w wyniku wydania decyzji przysługuje odszkodowanie. Ta droga nie jest przed nim zamknięta. Gorzej byłoby z powstrzymaniem procesu inwestycyjnego. Dlatego też jesteśmy przeciwni.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Rząd jest przeciwny.

Proszę bardzo, przechodzimy do poprawki czternastej.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Poprawka czternasta wiąże się z ugruntowanym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, które daje tamę nieograniczonemu zgłaszaniu poprawek na etapie drugiego czytania w Sejmie i ich uchwalaniu w trzecim czytaniu. W związku z tym wydaje się, że sprawa nie wymaga dalszego komentarza.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo o stanowisko.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kolei i Transportu Kolejowego
w Ministerstwie Transportu
Jadwiga Stachowska:**

Ja bym powiedziała, że przepis, który wprowadzamy w art. 3, jest następstwem ukazania się w ostatnich miesiącach rozporządzenia Unii Europejskiej mówiącego konkretnie, od jakiego momentu nie będą obowiązywały świadectwa bezpieczeństwa, a będą obowiązywały o wiele trudniejsze do uzyskania autoryzacje bezpieczeństwa i certyfikaty bezpieczeństwa – w zależności od tego, czy będzie się ubiegał zarządca infrastruktury czy przewoźnik kolejowy.

Dotychczasowe przepisy mówią o tym, że ten termin de facto musiałby być osiągnięty już w roku 2008, natomiast przepisy unijne przesuwają ten okres do końca 2010 r. Tak czy inaczej musimy te przepisy zmienić, żeby przewoźnikom i zarządcom zagwarantować terminy unijne, bo w sumie byłoby w gorszej sytuacji, niż przewoźnicy w innych krajach. To jest tylko przyspieszenie. Im szybciej przepis wejdzie, tym lepiej, dlatego że tak naprawdę przewoźnicy i zarządcy infrastruktury powinni

złożyć dokumentację do prezesa Urzędu Transportu Kolejowego praktycznie do 10 marca przyszłego roku, żeby uzyskać certyfikat i autoryzację. A tym sposobem my ich zapewniamy: macie czas na to, żeby jeszcze dostosować się do szczególnych wymogów bezpieczeństwa. Bo żeby uzyskać te dokumenty, oni muszą wypracować system bezpieczeństwa.

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Konkludując, rozumiem, że rząd jest przeciwny.)
Jest pożądane, żeby to pozostało.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Czyli jest przeciwny poprawce.

Proszę państwa, przechodzimy do głosowania.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda:
Panie Przewodniczący, czy można jedno zdanie?)

Proszę bardzo.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Wysoka Komisjo!

Chciałbym powiedzieć tylko jedno zdanie w odniesieniu do poprawki trzeciej. Bardzo prosiłbym Wysoką Komisję o uwzględnienie faktu, że kwestionowane przez nas uregulowanie dotyczy problemu prawidłowo uregulowanego w ustawie, którą Wysoka Komisja będzie omawiała już niebawem, to znaczy w ustawie o Mistrzostwach Europy w Piłce Nożnej UEFA Euro 2012. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję.

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania.

Wszyscy z państwa mają druki opinii, tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak, poprawki ja przejmę.

Proszę bardzo, kto jest za przyjęciem poprawki pierwszej? (6)

Dziękuję bardzo.

Kto jest za przyjęciem poprawki drugiej? (6)

Kto jest za przyjęciem poprawki trzeciej? (2)

Kto jest przeciw? (3)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Wniosek mniejszości?

(Głos z sali: Nie.)

Poprawka czwarta.

Kto jest za przyjęciem poprawki czwartej? (6)

Dziękuję.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki piątej? (6)

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki szóstej? (6)

Kto jest za przyjęciem poprawki siódmej? (0)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Przechodzimy do poprawki ósmej.

Kto jest za przyjęciem poprawki ósmej? (6)

Przechodzimy do poprawki dziewiątej.

Kto jest za przyjęciem poprawki dziewiątej? (6)

Przechodzimy do poprawki dziesiątej.

Kto jest za przyjęciem poprawki dziesiątej? (6)

Poprawka jedenasta i trzynasta będą przegłosowane łącznie, zgodnie z sugestią

Biura Legislacyjnego.

Kto jest za przyjęciem tych dwóch poprawek? (6)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do poprawki dwunastej.

Kto jest za przyjęciem poprawki dwunastej? (2)

Kto jest przeciw poprawce dwunastej? (3)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Przechodzimy do poprawki czternastej.

Kto jest za przyjęciem poprawki czternastej? (2)

Kto jest przeciwny? (3)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję bardzo.

Głosujemy nad całą ustawą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy wraz z naniesionymi poprawkami? (6)

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów zechce być sprawozdawcą ustawy?

Pan senator Janusz Kubiak.

Dziękuję bardzo.

Zamykam punkt drugi.

Dziękuję wszystkim za merytoryczną pracę.

Proszę państwa, przechodzimy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, jeszcze czekamy.

Dwie minuty przerwy.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę państwa, jeśli można, chciałbym wznowić obrady.

Jesteśmy przy punkcie trzecim porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA Euro 2012.

Tym razem już na pewno się nie pomyłę.

Witam panią senator..., panią minister Elżbietę Jakubiak. Jednak się pomyliłem i po raz trzeci muszę przeproszać, ale mam nadzieję, że ujdzie mi to na sucho.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Proszę państwa, do rzeczy.

Bardzo proszę panią minister o przedstawienie zasadniczych założeń ustawy, potem poproszę Biuro Legislacyjne i ewentualnie będziemy dyskutować i głosować. Proszę bardzo.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałabym przedstawić pokrótce założenia ustawy, która nosi tytuł „o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA Euro 2012”.

Ustawa ma na celu przede wszystkim wywiązanie się rządu Rzeczypospolitej i jednostek samorządu terytorialnego ze zobowiązań, jakie zostały złożone w umowie zawartej po uzyskaniu prawa do organizacji mistrzostw, czyli umowie, która została zawarta po 18 kwietnia 2007 r. W tej umowie ministrowie, jak również jednostki samorządu terytorialnego, czyli miasta gospodarze, zobowiązali się do pewnych działań, między innymi do wybudowania stadionów, całej infrastruktury turystycznej, infrastruktury sportowej, dróg, hoteli, zapewnienia praw dotyczących własności intelektualnej, różnego rodzaju praw podatkowych. W związku z tym, aby to wszystko mogło zostać wypełnione przez rząd, zdecydowaliśmy się na przedstawienie państwu, Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej, ustawy, która pozwoli właśnie te gwarancje rządu wypełnić.

W tym celu chcielibyśmy, aby ustawą powołana została do życia spółka Skarbu Państwa, która nazywać się będzie organizatorem Euro 2012 i będzie instrumentem rządu do wykonywania wszelkich gwarancji. I to jest pierwsze zamierzenie ustawy.

Drugie zamierzenie ustawy to pewne ułatwienia, jeśli chodzi o inwestowanie, ponieważ ustawa dotyczy Euro, a zatem jest konieczność zbudowania wielu inwestycji, które będą służyły tej imprezie, między innymi wybudowania czterech stadionów przez miasta gospodarzy. Jeden stadion budowany będzie przez rząd, to jest narodowy stadion w Warszawie, pozostałe trzy – przez jednostki samorządu terytorialnego, czyli miasta: Wrocław, Poznań i Gdańsk. Dzisiaj jesteśmy na takim etapie przygotowania infrastruktury, że nie sposób byłoby wykonać zobowiązań podjętych przez rząd i samorządy w umowie z UEFA, gdybyśmy nie doprowadzili do ułatwień w inwestowaniu i w poprowadzeniu całego przedsięwzięcia, jakim jest budowa stadionów.

Ustawa daje szansę, aby przy realizacji przedsięwzięć Euro 2012 skorzystać z ułatwionej i skróconej, jeśli chodzi o procedurę, drogi administracyjnej oraz skorzystać z dwóch instytucji. Pierwsza rzecz, wywłaszczenie. Wysoka Komisja wysłuchała już debaty na temat wywłaszczenia. Dzisiaj jest to podstawowy problem przy budowie wszelkiego typu inwestycji, takich jak inwestycje drogowe, kolejowe czy też sportowe. One się niczym nie różnią, jeśli chodzi o procedurę wywłaszczenia, od tych, o których państwo mówili przed chwilą. My wprowadziliśmy specjalne uregulowanie dotyczące między innymi właśnie wywłaszczenia. Druga rzecz, inwestycje Euro 2012 mają być inwestycjami celu publicznego. Specjalnie nadaliśmy taką klauzulę czy użyliśmy tego sformułowania w odniesieniu do przedsięwzięć Euro, ponieważ czasem stoimy przed dylematem, co jest inwestycją celu publicznego i co możemy realizować dla dobra publicznego, dla dobra obywateli i państwa, a co wkracza w prawa obywatelskie. Chciałabym jasno podkreślić, że wszystkie uregulowania zawarte w ustawie nie stoją w sprzeczności z prawami obywatelskimi. Mieliśmy tutaj debatę na temat artykułu

dotyczącego procedury wywłaszczeniowej i chciałabym powiedzieć, że w przepisach dajemy możliwość odwołania. Termin jest skrócony, bo jest czternastodniowy, ale nie oznacza braku możliwości odwołania się od decyzji wywłaszczeniowej. Myślę, że uzasadnieniem dla takiej procedury jest właśnie instytucja celu publicznego. Mamy podjąć działania w imieniu całego państwa po to, aby państwo mogło wywiązać się ze zobowiązań. W związku z tym za uzasadnione uważamy skrócenie procedury administracyjnej przy decyzjach o lokalizacji celu publicznego i przy procedurze wywłaszczeniowej czy też skorzystanie z przepisu, który dzisiaj jest w art. 21, czyli z artykułu mówiącego o tym, że przy zamawianiu przedsięwzięć Euro 2012 możemy korzystać z art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Wszystkie przepisy zostały skonsultowane z Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej. Nie budzą one sprzeciwu, nie są sprzeczne z prawem unijnym. Była przygotowana w tym zakresie opinia prawna. Myślę, że nie bez celu będzie posłużenie się zapisami z tejże opinii, ponieważ powszechnie uważa się, że wpisywanie jakichkolwiek ułatwień, jeśli chodzi o zamówienia publiczne, może być sprzeczne z dyrektywami unijnymi. Przepis, o którym mówię, czyli przepis art. 21, istnieje już w polskim prawie w ustawie – Prawo zamówień publicznych i tylko źle użyty mógłby budzić zastrzeżenia. Tak że chciałabym rozwiać wątpliwości komisji co do art. 21.

Naszym celem jest też danie samorządom instrumentu, jakim jest powołanie spółek celowych. Na samorzady została nałożona wielka odpowiedzialność za poprowadzenie Euro 2012 i przygotowanie się do tego, ale także przyspieszono wiele terminów realizacji inwestycji. Żeby samorzady mogły wywiązać się z bardzo pilnych inwestycji, chcielibyśmy im dać instrument do ich wykonania, czyli spółkę celową, która mogłaby korzystać na równych prawach ze spółką powoływaną przez Skarb Państwa, jak również ze wszystkimi innymi podmiotami, które będą realizowały przedsięwzięcia Euro z procedury zawartej w ustawie. Z procedury dotyczącej inwestowania zostały wyłączone drogi ekspresowe i autostrady. W ramach przedsięwzięć Euro możemy realizować wyłącznie drogi publiczne. Spółka celowa może również podpisać umowę z innymi podmiotami na realizację przedsięwzięcia. Czyli można przyjąć, że spółka publiczna ma prawo do realizacji innych inwestycji niż tylko infrastruktura sportowa czy też infrastruktura towarzysząca. Dzięki ustawie będzie możliwość naprawdę szybkiego inwestowania i szybkiego budowania.

Ustawa skierowana jest do wszystkich podmiotów realizujących przedsięwzięcia Euro. Przedsięwzięcia te muszą być opisane w rozporządzeniu Rady Ministrów. Zdajemy sobie sprawę, że nie dopełniliśmy jednego z obowiązków, który istnieje, czyli przekazania projektu rozporządzenia razem z ustawą. Myślę, że Wysoka Izba zrozumie ten fakt, ponieważ jesteśmy na bardzo wstępnym etapie przygotowań do Euro. Z całą pewnością rozporządzenie mogłoby dzisiaj zawierać sześć przedsięwzięć, czyli cztery stadiony miast gospodarzy plus dwa stadiony określane, tak trochę umownie, jako stadiony rezerwowe. Reszta przedsięwzięć będzie określona dopiero po przygotowaniu się rządu do tego, co będziemy realizować w ramach Euro. Dzisiaj jesteśmy w takiej sytuacji, że resort transportu przygotowuje plan budowy dróg na lata 2008–2012. Resort kolei – jak państwo mieli okazję usłyszeć – też przygotowuje plan modernizacji i rozbudowy linii kolejowych w okresie 2008–2012. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przygotowuje plan podziału środków kierowanych na różnego rodzaju przedsięwzięcia, które mają być zrealizowane w latach 2007–2013. W związku z tym dopiero

po przyjęciu tych dokumentów i po ich pełnej analizie rząd będzie mógł przygotować wykaz inwestycji, które znajdą się w rozporządzeniu Rady Ministrów jako przedsięwzięcia Euro 2012. Chciałabym za to bardzo przeprosić wszystkich senatorów i Wysoką Komisję, dlatego że zdaję sobie z sprawę, iż nie dopełniamy pewnego obowiązku, jeśli chodzi o poprawność tworzonego prawa i procedur, które istnieją w Sejmie i w Senacie Rzeczypospolitej. Ale, tak jak mówię, nie jest to zaniedbanie, bo po prostu dzisiaj nie możliwości określenia tego, co będzie na przykład centrum treningowym drużyny X, ponieważ jesteśmy jeszcze przed rozmowami ze wszystkimi ekipami, które przyjadą. Każda z tych ekip ma prawo wyboru miejsca, w którym będzie nocowała, w którym będzie trenowała. Jest jedno kryterium, które określi, co to będzie za miejsce, czyli jego odległość od boiska, gdzie będzie rozgrywany mecz. Dzisiaj możemy powiedzieć tak: nie wiemy, jaka drużyna będzie grała na jakim stadionie. W związku z tym nie możemy zaprosić ekip po to, żeby sobie wybrały miejsce centrum pobytowo-treningowego. To wszystko dopiero będzie się działo. Rozporządzenie będziemy musieli przygotowywać i wielokrotnie zmieniać ze względu na kolejne decyzje podejmowane przez menedżerów drużyn, które będą grały w Polsce. I to jest jedno.

Drugie. Do tego, aby ta ustawa mogła w pełni funkcjonować i być kompletna, a przedsięwzięcia Euro nie były tylko przedsięwzięciami papierowymi, musimy przygotować wieloletni program inwestycyjny. Tenże program będzie – że tak powiem – podłożony pod rozporządzenie Rady Ministrów jako dokument pokazujący przedsięwzięcie Euro i sposób jego finansowania. Czyli każde przedsięwzięcie Euro będzie miało osobny taki dokument, który będzie pokazywał, z jakich środków będzie realizowany, w jakich latach i jak będzie finansowany. A więc dla stadionu narodowego w Warszawie musi zostać przygotowany plan inwestycyjny i harmonogram realizacji tej inwestycji. To wszystko znajdzie się w wieloletnim planie inwestycyjnym, który będzie załącznikiem do budżetu. Wtedy będziemy mieli komplet dokumentów związanych z realizacją przedsięwzięć Euro 2012.

Na etapie prac sejmowych były poprawki dotyczące... Jeszcze może powiem, jaka jest różnica między ustawą, którą wniosłam jako projekt rządowy, a dokumentem, który został przegłosowany przez Sejm Rzeczypospolitej. Różnica polega tylko i wyłącznie na tym, że samorzady otrzymały prawo do powoływania spółek. My na wstępnym etapie prac nad ustawą uważaliśmy, że samorzady mogą powołać spółki niekoniecznie na podstawie tej ustawy, bo mają prawo powoływania spółek uchwałą rady miasta i decyzją prezydenta miasta. A w ustawie jednostki samorządu terytorialnego były wymienione jako beneficjenci ustawy. Chodzi o poprawki, które zostały zgłoszone w Sejmie. To jest jak gdyby pokazanie jasno, że jednostki samorządu terytorialnego mają prawo powoływać spółki celowe na podstawie ustawy, a nie w oparciu o normalne przepisy, które obowiązują samorząd. Reszta poprawek to właściwie były poprawki legislacyjne, porządkujące całą ustawę oraz o charakterze redakcyjnym.

Jestem gotowa odpowiedzieć na wszystkie pytania, ale myślę, że z grubsza opowiedziałam o idei ustawy, o przepisach, które są może najbardziej kontrowersyjne, nie mniej jednak bez nich nie ma możliwości realizacji dzisiaj w Polsce inwestycji o charakterze budowlanym w takim terminie, jaki jest wymagany w umowie z UEFA. My po prostu ze stadionami i centrami pobytowymi powinniśmy być gotowi na czerwiec 2010 r. Tak że już dzisiaj – państwo widzą – tej szansy nie ma i muszę negocjować z UEFA, aby termin został przedłużony do połowy 2011 r., co oczywiście jest

możliwe, ale wymaga pokazania przez nas jasnego planu i przygotowań Polski do mistrzostw też od innej strony, choćby od strony prawnej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Poproszę naszego mecenasa z Biura Legislacyjnego o opinię.

Proszę bardzo.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Pani Minister! Szanowni Państwo!

Niestety tempo, w jakim pracujemy, nie pozwoliło mi przygotować opinii na piśmie. Miałem jedynie kilka godzin na zapoznanie się z ustawą. Nie mniej jednak w toku szybkiej analizy pojawiło się kilka wątpliwości. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, sformuję je. Być może będzie potrzebna poprawka, być może wystarczą wyjaśnienia pani minister.

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Proszę bardzo.)

Może zacznę od art. 1 i art. 4. Proszę państwa, pani minister powiedziała już, że do ustawy nie dołączono projektu aktu wykonawczego, który miałby być wydany na podstawie art. 4. Generalnie z art. 1 i z art. 4 jest taki problem, że jest to sytuacja dosyć nadzwyczajna, która powoduje... Zasadą jest to, że zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy powinien być określony w ustawie. To parlament powinien podejmować decyzję, w jakim zakresie ustawa będzie stosowana. W przypadku tej ustawy jest troszeczkę inaczej. O zakresie przedmiotowym ustawy rozstrzygnie Rada Ministrów. W jakim kierunku pójdą rozstrzygnięcia? O to możemy jedynie wnosić. A więc de facto jeżeli chodzi o zakres przedmiotowy i podmiotowy, państwo senatorowie będziecie – że tak powiem – w ciemno podejmować decyzję, w jakim zakresie ustawa będzie stosowana. Jest to naruszanie pewnych zasad i charakteru przepisów określających zakres przedmiotowy ustawy, a więc jest to troszeczkę niezgodne z zasadami techniki prawodawczej.

Proszę państwa, jeżeli chodzi o kolejną moją uwagę, to dotyczy ona art. 8, a dokładnie dodanego w trakcie prac w Sejmie ust. 2. Art. 8 ust. 2 stanowi: „W stosunku do spółki celowej utworzonej przez miasta, o których mowa w art. 7 ust. 6, uprawnienia, o których mowa w ust. 1, wykonuje wyłącznie prezydent miasta”. Jeżeli chodzi o uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są to uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w przepisach ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Spółka celowa utworzona przez samorząd będzie de facto spółką komunalną, nie będzie spółką, w której zaangażowane będzie mienie państwowe. W związku z tym rodzi się pytanie, jakie uprawnienia z ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa miałyby przysługiwać prezydentowi miasta? To odesłanie jest dalece nieprecyzyjne i tak naprawdę nie wiadomo, jaki charakter ma ust. 2. Czy to prezydent miasta będzie każdorazowo interpretował przepis art. 8 ust. 2 i sam podejmował decyzje, które przepisy z ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa stosuje, a które nie, tego, niestety, nie wiemy.

Następna moja uwaga dotyczy art. 9 ust. 2. Art. 9 ust. 2 stanowi: „Rada nadzorcza spółki celowej składa się nie więcej niż z 5 osób”. Wszystko jest w porządku do momentu, kiedy przeczytamy ust. 3 i 4, w których to w sposób wyraźny sprecyzowano skład rady nadzorczej spółki celowej, zarówno jeżeli chodzi o spółkę utworzoną przez miasto, jak i o spółkę utworzoną przez Skarb Państwa. Ust. 2 w art. 9 wydaje się zbędny wobec zamieszczenia ust. 3 i 4.

Kolejna moja uwaga dotyczy art. 11. W art. 11 w ust. 1 w zdaniu wstępnym czytamy: „Skarb Państwa może rozwiązać spółkę celową...” – i wymienione są dwa przypadki, kiedy spółka celowa może być rozwiązana. De facto oznacza to, że spółka taka nie będzie musiała być rozwiązana, będzie mogła być rozwiązana. Decyzję o tym będzie podejmować w imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Proszę państwa, wydaje się, że art. 11 ust. 1 powinien być sformułowany nie w sposób fakultatywny, a obligatoryjny, szczególnie jeżeli weźmiemy pod uwagę ust. 3, który przewiduje pewien wyjątek od rozwiązania spółki. W związku z tym, zdaniem Biura Legislacyjnego, zdanie wstępne w art. 11 ust. 1 powinno brzmieć: „Skarb Państwa rozwiązuje spółkę celową...”. Wyjątek jest sformułowany w ust. 3, a więc nie ma żadnych wątpliwości, że spółka celowa w pewnych sytuacjach nie będzie musiała być rozwiązana.

Dalsza uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 11, tym razem ust. 3. W art. 11 ust. 3 posłużono się nieprecyzyjnym zwrotem „właściwy podmiot”. Przepis art. 11 ust. 3 dotyczy sytuacji, w których spółka celowa wyjątkowo nie będzie musiała być rozwiązana do dnia 31 grudnia 2012 r. Mówi się tutaj, że spółki celowej nie rozwiązuje się, jeżeli za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu właściwy podmiot powierzył spółce celowej zarządzanie obiektami budowlanymi. Pytanie brzmi, jaki podmiot jest podmiotem właściwym? Czy chodzi o podmioty z art. 17?

(Głos z sali: Tak.)

Jeżeli chodzi o podmioty z art. 17, należałoby to w sposób wyraźny wskazać, bo brak tego odesłania powoduje, że przepis jest niejednoznaczny i wymaga zabiegów legislacyjnych w celu wyinterpretowania normy prawnej.

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 12. W art. 12 przewidziano taką sytuację: „W razie zbycia przez Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, całego udziału albo wszystkich udziałów w spółce celowej, do spółki celowej nie stosuje się przepisów ustawy”. Pytanie brzmi, czy celem ustawodawcy jest, aby posiadanie przez Skarb Państwa jednego udziału spośród wielu udziałów upoważniało spółkę do funkcjonowania w oparciu o przepisy ustawy? Jeżeli tak, to może dojść do sytuacji, że jeden udział przeciwko dziewięćdziesięciu dziewięciu udziałom będzie dopuszczał stosowanie przepisów ustawy, a więc ustawy epizodycznej, bardzo specjalnej, na potrzeby Euro 2012. Nie wiem, czy taka była wola ustawodawcy.

Proszę państwa, następna uwaga dotyczy art. 21. O przepisie tym mówiła już pani minister. W artykule tym sformułowano odesłanie do przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych, a dokładnie do art. 5. Ja zapoznałem się z opinią UKIE do tego artykułu. UKIE stwierdził w swojej opinii: jeżeli przyjmujemy wykładnię gramatyczną art. 21, wówczas ten przepis będzie zgody z przepisami Unii Europejskiej; jeżeli natomiast zastosujemy wykładnię rozszerzającą, jaka wynika z uzasad-

nienia do projektu ustawy, wówczas przepis będzie niezgodny z prawem Unii Europejskiej. W związku z tym rodzi się pytanie, jaka dokładnie jest intencja ustawodawcy, który wprowadza art. 21? Czy chodzi o to, aby jedynie poinstruować spółkę celową, że ma ona prawo do skorzystania z ułatwień przewidzianych w art. 5 w przypadku usług niepriorytetowych? Czy też wolą ustawodawcy jest, aby art. 5 znajdował zastosowanie w przypadku wszystkich postępowań w sprawach zamówień publicznych prowadzonych przez spółki celowe? Jeżeli przyjmiemy rozszerzającą wykładnię, przepis ten będzie niezgodny z prawem Unii Europejskiej. Proszę państwa, jeżeli art. 21 potraktujemy w sposób zawężający, czyli przeprowadzimy jedynie wykładnię gramatyczną, to okazuje się, że jest on zbędny. Tak naprawdę nic nie stoi na przeszkodzie, aby art. 5 był stosowany przez spółki celowe w oparciu o obowiązujące już przepisy. A więc skoro wpisano taki artykuł, należy domniemywać, że jest jakiś cel, który przyświecał ustawodawcy. Mam nadzieję, że nie chodzi o rozszerzające traktowanie tego przepisu. Jeżeli tak by było, po pierwsze, przepis byłby sformułowany nieadekwatnie do woli ustawodawcy, a po drugie, byłby niezgodny z przepisami Unii Europejskiej. Jeżeli, mimo wszystko, zdecydowalibyśmy się na sformułowanie w ustawie zapisu niezgodnego z prawem Unii Europejskiej, należałoby dokonać nowelizacji, która spowoduje adekwatność tego zapisu do woli ustawodawcy. W tym kształcie przepis tak naprawdę ma charakter informacyjny i jest zbędny.

Ostatnia już uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 36 i art. 37. Kolega Magda, który w imieniu Biura Legislacyjnego omawiał ustawę o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw, zwrócił państwa uwagę na analogiczny problem w przypadku tamtej ustawy. Chodzi o to, że w zasadzie wyłączono możliwość stwierdzenia nieważności decyzji dotyczącej pozwolenia na budowę, wydanej w związku z realizacją przedsięwzięcia Euro 2012. Argumenty, które przedstawiał, mówiąc, że jest to niezgodne z zasadą demokratycznego państwa prawnego, że ogranicza zasadę zaufania obywatela do państwa, że narusza zasadę pewności prawa, że narusza zasadę proporcjonalności sformułowaną w art. 31 ust. 3, ja również na gruncie tej ustawy podtrzymuję. Już nie będę powtarzał tych argumentów, które podał kolega, bo mogą być one takie same. Wydaje się, że w przypadku tej ustawy, jeżeli chodzi o wyłączenie, to zdaniem Biura Legislacyjnego procedura jest w porządku, możliwość odwołań, tryb umowny itd. też są w porządku. Jeżeli natomiast chodzi o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji, pojawia się problem. W związku z tym Wysoka Komisja powinna rozważyć skreślenie art. 36 i 37 jako budzących wątpliwości konstytucyjne. Dziękuję bardzo.

To wszystkie uwagi Biura Legislacyjnego. Przepraszam, że nie są na piśmie, ale, niestety, nie miałem czasu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Czy pani minister zechciałaby się odnieść do tych uwag?

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Tak.)

Mimo, że nie są sformułowane na piśmie.

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Wszystkie uwagi zrozumieliśmy.)

Proszę bardzo.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Bardzo dziękuję Biuru Legislacyjnemu.

Odniosę się do zastrzeżenia, jakie sformułował pan mecenas do art. 4. Rzeczywiście w ustawie nie jest określony do końca zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy. To jest problem, o którym już mówiłam. Nie ma wykazu inwestycji, przedsięwzięć Euro, ale istnieje w tym wszystkim pewna racja. Jesteśmy w takiej sytuacji, że Rada Ministrów określi, co to będzie przedsięwzięcie Euro. Ja to państwu wyjaśniałam, mówiąc o tym, że dzisiaj jest za wcześnie, aby przedstawić rozporządzenie, bo dziś w nim mogłoby być co najwyżej sześć inwestycji, a nie stanowią one całości przedsięwzięć Euro. W związku z tym odesłanie do rozporządzenia Rady Ministrów uważaliśmy za słuszne. Poza tym przy takim trybie procedowania, że ustawę nowelizuje się za każdym razem, kiedy określa się jej przedmiotowy lub podmiotowy charakter, ustawa musiałaby być nowelizowana raz w miesiącu, żeby spełniać oczekiwania nas wszystkich. To był pewien dylemat. Rozstrzygnęliśmy, że odesłanie do rozporządzenia Rady Ministrów nie jest niekonstytucyjne. W związku z tym uważamy, że art. 4 jest napisany poprawnie i nie jest sprzeczny z zasadą techniki legislacyjnej – ostatecznie ujmując wszystko, co wcześniej powiedziałam – a także jest zgodny z konstytucją.

W przypadku art. 8 pan mecenas zapytał, jakie uprawnienia wykonuje prezydent w stosunku do spółki komunalnej. Powiem tak: jeśli mamy na myśli czynności, to prezydent miasta jest walnym zgromadzeniem dla spółki komunalnej, ma też uprawnienie polegające na zbyciu udziałów oraz wykonuje wszystkie czynności wynikające z bycia właścicielem i z reprezentowania miasta jako jednostki samorządu terytorialnego.

I teraz tak, do art. 9...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? Proszę bardzo.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, ja jednak mam pytanie. Czy w związku z tym powinniśmy w art. 8 ust. 2 odsyłać do przepisów dotyczących Skarbu Państwa i spółek Skarbu Państwa, a nie do przepisów dotyczących gospodarki komunalnej czy też ustawy o samorządzie gminnym, gdzie są sformułowane kompetencje prezydenta?

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Panie Mecenasie, myślę, że pewnie każdy przepis można zapisać na różne sposoby. Ustawa dotyczy spółek celowych powoływanych przez dwa różne podmioty, czyli przez Skarb Państwa i przez jednostkę samorządu terytorialnego. Dla jasności napisaliśmy, jakie uprawnienia komu przysługują w przypadku każdej ze spółek. Tylko to mieli na myśli autorzy ustawy. Sądzę, że taki zapis nie jest sprzeczny z żadnym ist-

niejącym przepisem innej ustawy i że można go zaakceptować, jeśli Szanowna Komisja zechce. On nie jest sprzeczny. Czasem, dla pewnego instruktazu, określa się, jakie uprawnienia komu przysługują.

To samo dotyczy przepisu art. 9, mówiącego, że rada nadzorcza spółki celowej składa się z nie więcej niż pięciu osób, a potem wymienianego, komu przysługują prawa do powoływania członków rady nadzorczej. Jest tak, że zgodnie z ust. 3 cztery podmioty mają uprawnienia, czyli Skarb Państwa rozumiany jako minister finansów publicznych, osoba właściwa do spraw rozwoju regionalnego, osoba zgłoszona przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. W związku z tym jest to przepis porządkujący, pokazujący, jaki będzie tryb powoływania i jaki właściwie będzie skład rady nadzorczej w jednej i w drugiej spółce. Myślę, że to nie byłoby legislacyjnie sprzeczne, gdyby pan mecenas zgodziłby się nie wносить do tego artykułu swojej poprawki. To po prostu jest instruktywny przepis.

Art. 11 dotyczy tego, że po zrealizowaniu wszystkich przedsięwzięć powierzonych spółce celowej w umowie, o której mowa w art. 17 ust. 1, albo w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania, w całości lub w części, przedsięwzięć Euro powierzonych spółce celowej w umowie, o której mowa w art. 17 ust. 1, Skarb Państwa może rozwiązać spółkę celową. Ja przeczytałam to w innej kolejności, dlatego że, Wysoka Komisjo, w tym artykule mówimy o tym, że spółkę celową można rozwiązać w dwóch przypadkach – po zrealizowaniu wszystkich przedsięwzięć lub w przypadku, kiedy spółka celowa nie wywiązuje się z zadań nałożonych na nią umową. I to jest bardzo ważny przepis. Mamy taką sytuację. Spółkę celową powołuje prezydent miasta lub minister. Spółka ma zrealizować przedsięwzięcie polegające na wybudowaniu drogi publicznej – nie wiem – łączącej stadion z koleją i tego nie robi. Wszystkie procedury są rozstrzygnięte, wszystko jest określone w umowie, a spółka z jakichś powodów tego nie robi. Ja nie mam innych możliwości, jak rozwiązać spółkę, biorąc pod uwagę ważność wykonania tego zadania. Nie może być tak, że się ono opóźni, bo w kwietniu czy w maju 2011 r. po prostu te przedsięwzięcia muszą istnieć. Pan mecenas pytał o to, czy można zapisać, że spółkę się rozwiązuje. A wyjątki są zapisane w art. 17 w ust. 3. My uważaliśmy, że tak też można zapisać, żeby było jasne, kiedy spółkę można rozwiązać i że można ją rozwiązać.

Ja może powiem również, dlaczego napisaliśmy, że można ją rozwiązać dopiero po 31 grudnia 2012 r. Chodzi o to, żeby państwo to zrozumieli. Przedmiotem działalności spółki będzie zrealizowanie pewnych inwestycji. Inwestycje muszą być zrealizowane na rok przed 31 grudnia 2012 r., ponieważ jest napisane, kiedy musi się odbyć ich odbiór techniczny. Na rok przed rozpoczęciem mistrzostw inwestycje Euro 2012 muszą być gotowe. A więc spółka celowa nie będzie miała już przedmiotu umowy, jakim była budowa, tylko musi mieć zarządzanie do końca 2012 r. Nie ma innej możliwości, żeby wywiązać się ze zobowiązań nałożonych w umowie z UEFA. Czyli zbudować na rok przed 2012 r. i rozpiścić przetarg, bo nie można inaczej zlecić zarządzania, jak ogłosić przetarg na zarządzanie stadionem. W związku z tym przepis napisaliśmy dokładnie tak, żeby spółka mogła mieć powierzone zarządzanie do 31 grudnia 2012 r. Czyli po zakończeniu mistrzostw i po grudniu 2012 r. spółka może być rozwiązana lub nie, ale decyzję o tym będzie podejmowała Rada Ministrów. A więc wnoszę o to, aby zrozumieć nasze intencje w tym zakresie, a nie tylko kwestie związane z poprawnością legislacyjną.

Pan mecenas odnosił się jeszcze do art. 12 – w razie zbycia przez Skarb Państwa reprezentowany przez właściwego ministra udziału w spółce nie stosuje się ustawy. Mogę powiedzieć tak: decyzję o zbyciu akcji lub spółki będzie podejmowała Rada Ministrów po wykonaniu zadań spółki. W związku z tym nie widzę takiej możliwości, żeby były to nieracjonalne decyzje, czyli że zachowamy sobie 1%, jedną akcję, a w związku z tym będzie można korzystać z przepisów ustawy. Jest to zabezpieczenie, że akcje można zbyć po wykonaniu zadania. Art. 7 ust. 5 określa tryb zbycia, więc naszym zdaniem nie ma tu wątpliwości.

I jeszcze art. 21. Rzeczywiście jest tak, jak mówił pan mecenas, cytując opinię UKIE. Jeżeli zastosujemy wykładnię gramatyczną, to przepis mógłby być uznany za zbędny, a jeśli rozszerzającą, to ustawa byłaby sprzeczna z prawem unijnym. Powiem tak: w polskim prawie istnieje przepis art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych i jedynym problemem w jego stosowaniu jest tak naprawdę wykładnia dotycząca przesłanek, to znaczy, kto ma ocenić, czy istnieją przesłanki do zastosowania art. 5, czyli tak zwanej wolnej ręki. Popularnie wolna ręka kojarzy się z tym, że przewodniczący komisji czy zamawiający może sobie wybrać dokładnie to, co chce. Ja mogę powiedzieć, że tak nie jest, bo art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych jest taką samą procedurą jak inne artykuły tej ustawy. W związku z tym będą przesłanki i konkurencyjności, i przejrzystości procedury. Wszystko będzie zbadane. Problem w tym, że istnieje pewna nieśmiałość w stosowaniu art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych. My uważamy, że podkreślenie w art. 21 przyspieszy proces podejmowania decyzji i wpłynie na stosowanie art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych. A ustawa o przygotowaniu przedsięwzięć Euro 2012 jest ustawą incydentalną i z tego powodu chcieliśmy pokazać wszystkie możliwości prawne skrócenia terminów realizacji przedsięwzięć Euro. Mam nadzieję, że każdy z zamawiających będzie stosował się do procedur odpowiednich dla przejrzystości i konkurencyjności oraz że będzie to zgodne z prawem unijnym.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Panie Mecenasie.
I będziemy zmierzać do jakichś konkluzji.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Pani Minister, dziękuję za wyjaśnienia. Nie mniej jednak mam jeszcze parę wątpliwości, dobrze?

Wrócę do art. 8 ust. 2. Wydaje się, że wskazywanie prezydentowi miasta uprawnień z ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa niczego nie ułatwi, a wręcz zaciemni sprawę. Tak naprawdę w tym momencie prezydent nie będzie wiedział, jakie kompetencje mu przysługują ze względu na to, że podstawą działania prezydenta miasta nie jest ustawa o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Jeżeli ustawodawca chciałby jako *lex specialis* dopuścić możliwość stosowania ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przy-

sługujących Skarbowi Państwa do spółek komunalnych, to powinien w sposób wyraźny powiedzieć, o które przepisy tej ustawy chodzi, a nie w sposób ogólny odsyłać do bliżej niesprecyzowanych przepisów. Takie są zasady techniki. Odesłanie musi być precyzyjne. Musi wskazywać i przepis, do którego odsyłamy, i zakres spraw, których odesłanie dotyczy.

(*Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Odpowiadając może powiem tak...*)

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo.

(*Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Przepraszam, Panie Przewodniczący.*)

Proszę.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Była debata o tym, kto powinien wykonywać wszelkie czynności związane ze spółkami celowymi powoływanymi przez jednostki samorządu terytorialnego. Ich organy stanowiące czy prezydent miasta? W związku z tym tak sformułowaliśmy przepis, żeby było wiadome, że wszystkie czynności, które w stosunku do spółek celowych utworzonych przez Skarb Państwa przysługują Skarbowi Państwa, a w stosunku do spółki celowej powoływanej przez jednostkę samorządu terytorialnego przysługują prezydentowi miasta, a nie organowi stanowiącemu, czyli radzie miasta.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Panie Mecenasiu, jeszcze?

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak.*)

Proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeżeli można, Panie Przewodniczący.

Oczywiście, Pani Minister. Ja rozumiem *ratio legis* przepisu, nie mniej jednak cały czas musimy mieć na względzie to, że kompetencje prezydenta nie są ustalone w tamtej ustawie, tylko w innej. Tak samo dotyczy to kompetencji ciał kolegialnych, gminy, miasta, powiatu, tak samo dotyczy to kompetencji prezydenta. To nie ta ustawa.

Wróć jeszcze do art. 9. Zgadza się, art. 9 ust. 2 ma charakter instruktażowy, ale jest zbędny. Bo tak naprawdę zarówno ust. 3, jak i ust. 4 przesądzają o liczebności rady nadzorczej. Chyba że w ust. 3 powinno być napisane: co najmniej osoba zgłoszona. W takim układzie ja się zgadzam. Nie mniej jednak brakuje tu wyrazów „co najmniej”. Tutaj zamknęliśmy katalog osób, tak?

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Nie mogę się z panem mecenasem zgodzić, bo w ust. 2 mówimy, że rada nadzorcza składa się z pięciu osób, a w ust. 3 – że minister finansów, minister rozwoju regionalnego, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Musiałoby być napisane, że dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, żeby zniknął przepis ust. 2.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Wystarczyłoby napisać „co najmniej”.)

Wcale nie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

W skład rady nadzorczej spółki celowej wchodzi co najmniej osoba zgłoszona..., osoba taka, osoba taka. I sprawa byłaby jasna.

Nie mniej jednak mam większy problem z art. 11. Pani minister powiedziała, że Skarb Państwa będzie mógł rozwiązać spółkę celową zarówno utworzoną przez miasto, jak i utworzoną przez Skarb Państwa. Moje pytanie brzmi...

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Nie...)

Nie, czyli rozumiem, że spółka założona przez miasto gospodarza będzie de facto założona przez prezydenta tego miasta?

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Tak, tak. Oczywiście.)

(Przewodniczący Jerzy Szmit: Dobrze.)

To dobrze, bo...

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Wszystkie uprawnienia wykonuje...)

...ja już się przeraziłem.

A jeżeli chodzi o odesłanie? Pani minister nie powiedziała jeszcze o art. 11 ust. 3. Pytałem o właściwy podmiot.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Odpowiem. „Spółki celowej nie rozwiązuje się, jeżeli, za zgodą ministra właściwego... nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2012 r.”. Mogą rozwiązać podmioty wymienione w art. 17.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Szkoda, że brak jest odesłania w tym zakresie do art. 17. W ustawie pozostaje nam jedynie „właściwy podmiot” i musimy się domyślać, że chodzi o jeden z podmiotów określonych w art. 17.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Panie Przewodniczący, wcześniej wymieniliśmy, co to jest „właściwy podmiot”. To jest jednostka samorządu terytorialnego, Skarb Państwa i inne organy administracji.

Powiem tylko jeszcze jedno zdanie na temat tego, dlaczego wpisaliśmy „inny organ administracji”. Chodzi o przedsięwzięcia, które mogą być powierzone do wykonania spółce celowej. Choćby takie przedsiębiorstwo jak kolej. Dzisiaj nie została rozstrzygnięta sprawa związana z tym, kto ma decydować, co będzie na przykład z dworcami kolejowymi w Warszawie, Poznaniu, Gdańsku i wszystkimi innymi, które będą musiały przyjąć gości na Euro. Może stać się tak, iż będzie podjęta decyzja, że Dworzec Centralny w Warszawie zostanie skomunalizowany i podmiotem władającym będzie jednostka samorządu terytorialnego. W związku z tym ten przepis może być zbędny. Ale jeśli nie, to spółka celowa ma prawo zawrzeć umowę z innym podmiotem reprezentującym Skarb Państwa, na przykład takim jak koleje regionalne, które prawdopodobnie są właścicielem Dworca Centralnego. Ale nie jest to jedyny właściciel. Być może w części przypadków nie będą to koleje regionalne, a Polskie Koleje Państwowe. Przepis po prostu miał umożliwić zawarcie umowy z tymi podmiotami. Nie mogliśmy wcześniej sprawdzić inwestycji i tego, kto jest ich właścicielem, bo to wymagałoby naprawdę długiej procedury.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję.

Z tym że jest taki problem, że art. 11 ust. 3, który stanowi o właściwych podmiotach, jest wcześniej niż art. 17, który mówi, co jest właściwym podmiotem. Tak że to nie jest tak, że adresat normy prawnej wie, tylko adresat normy prawnej musi to znaleźć. Dobrze, jeżeli będzie umiał szukać.

Pani Minister, ja mam jeszcze pytanie do art. 21. Pani powiedziała, że chodzi tak naprawdę o zmobilizowanie do tego, żeby częściej stosować art. 5, jeżeli chodzi o ustawę – Prawo zamówień publicznych. Moje pytanie brzmi: czy wolą ustawodawcy jest, aby przepis art. 21 był stosowany tylko do usług niepriorytetowych, na które będą zawierane umowy w ramach zamówień publicznych organizowanych przez spółki celowe, czy też również do robót budowlanych i dostaw? Jeżeli tak, byłaby to właśnie ta wykładnia rozszerzająca.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Panie Mecenasiu, rozumiem to pytanie i chciałabym odpowiedzieć tak: ten przepis może być stosowany razem ze słowniczkiem zamówień publicznych, bo opinia UKiE mówi o konieczności łącznego traktowania tego przepisu ze słowniczkiem zamówień publicznych. Marzyłoby nam się stworzenie takiego przepisu, który byłby stosowany do zamówień publicznych dla przedsięwzięć o charakterze budowlanym, ale, niestety, prawo unijne od 2004 r. jest zaostrzone dyrektywą. Musimy się stosować do tego: przepis plus słowniczek.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję. To się uspokoiłem, bo rozumiem, że to jest przepis tylko o charakterze informacyjnym. Nie mniej jednak uwaga Biura Legislacyjnego, że jest on zbędny, w związku z tym pozostaje aktualna.

Ale pani minister nie powiedziała jeszcze na temat art. 36 i 37. W tym przypadku mówiłem o decyzji stwierdzającej nieważność.

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Czyli te czternaście dni, tak?)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie.

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Nie. Art. 36...)

Chodzi o to, że tak naprawdę wyłączono możliwość...

(Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak: Odwołania.)

Nie tyle odwołania, co stwierdzenia nieważności decyzji przez sąd czy też przez organ odwoławczy. W art. 36 ust. 1 jest organ odwoławczy, w art. 36 ust. 2 jest sąd administracyjny.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Ten artykuł mówi, że: „...sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145...”. Po upływie czternastu dni, czyli strona ma prawo do odwołania w ciągu czternastu dni. My wiemy, że jest to skrócenie, ale nie uważamy, że to w jakiś sposób ogranicza prawa obywatelskie, co podnoszono przy poprzedniej debacie. Jest czternastodniowy termin. Jest on krótki, ale istnieje.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Proszę państwa, ponieważ póki co nie zostały sformułowane żadne konkretne wnioski w sprawie poprawek... Chyba że jest inaczej.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Janusz Kubiak:

Ja bym chciał zgłosić, co prawda ustnie, a nie na piśmie, poprawkę do art. 6 pkt 2. Chodzi o to, żeby sprawozdanie było przekazywane nie tylko Sejmowi, ale i Senatowi raz w roku, do 30 marca każdego roku; żeby nie pomijać Izby Wyższej. Dodać słowa: „i Senatowi”. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Taka poprawka na pewno znajdzie uznanie komisji.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Panie Senatorze, na żądanie zawsze... Jest przecież przepis, który reguluje, że organ stanowiący, czyli w Polsce Sejm i Senat, może na żądanie w każdej chwili...

Bardzo bym prosiła o odstąpienie od zgłaszania tej poprawki, bo my w każdej chwili na wniosek komisji czy też całej izby przedstawimy sprawozdanie na piśmie. A marszałek Sejmu przecież ma swobodę, jeśli chodzi o decyzje, i może przekazane Sejmowi sprawozdanie przesać marszałkowi Senatu czy Wysokiej Izbie.

Przewodniczący Jerzy Szmیت:

Pani Minister, wydaje mi się, że jeżeli wprowadzimy jakiegokolwiek poprawki, to nie wpłynie na tempo prac nad Euro, bo i tak jest specjalny termin posiedzenia Sejmu i on się tym zajmie. Myślę, że nie ma jakichś zasadniczych zastrzeżeń... Może się jeszcze pojawią, bo jest...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Na posiedzeniu plenarnym.)

Nie można zagwarantować, że na posiedzeniu plenarnym nikt nie zgłosi poprawek i one nie zostaną przyjęte. Tak mi się wydaje.

Czy jeszcze są jakieś głosy w dyskusji lub propozycje?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Jaroch:

Dziękuję bardzo.

Pani minister stwierdziła, że w rozporządzeniu do przedsięwzięć Euro 2012 mogą być zaliczone niektóre inwestycje związane z centrami pobyto-treningowymi.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Rozporządzenie będzie zawierało przedsięwzięcia Euro i wszystko, co będzie się z tym wiązało. A centra pobyto-szkoleniowe są przedmiotem umowy pomiędzy rządem polskim a UEFA. Rząd polski zagwarantował, że przy okazji Euro 2012 wybuduje dla każdej drużyny po dwa centra pobyto-szkoleniowe, do wyboru. Czyli jeżeli w 2012 r. przyjedzie drużyna X, to będzie miała prawo wybrać pomiędzy jednym a drugim miejscem. To jest przedmiot umowy. Ja mogę powiedzieć, że taka umowa jest standardem UEFA i nie tylko Polska podejmowała... Bo rzeczywiście budzi zastrzeżenia, że jest prawo wyboru między jednym a drugim miejscem. Ale taka umowa obowiązywała wszystkie kraje, które organizowały Euro. Dlatego integralną częścią rozporządzenia muszą być właśnie centra pobyto. Dzisiaj nie znamy ani ich nazw, ani miejscowości.

(Senator Andrzej Jaroch: Mogę jeszcze?)

Przewodniczący Jerzy Szmیت:

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Jaroch:

Oczywiście, pytam z ciekawości. Ustawa nie rozstrzyga tego terytorialnie. Któryś z tych centrów pobytowych może być realizowane w oparciu o umowę ze spółką

celową powołaną przez jedno z sześciu miast. Można założyć, że na przykład Szklarska Poręba zawrze umowę z krakowską spółką...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...albo z gdańską. Nie ma terytorialnej żadnej... Dziękuję bardzo.

Jeszcze tylko spytam o jedno. Umowa w zasadzie nie nakazuje... To znaczy, żadna z ośmiu drużyn rozgrywających mecze w Polsce nie będzie zobligowana do wyboru. Może też wybrać inny ośrodek, nie spośród tych szesnastu zapisanych w umowie. Czy jest gwarancja, że wszystkie drużyny wybiorą spośród tych szesnastu? Ja sobie przypominam mistrzostwa Europy w innych krajach. Czasem też dochodziło do wyboru spośród innych, na przykład komercyjnie przygotowanych na te cele, a nie w wyniku umowy. Dziękuję.

Minister Sportu i Turystyki Elżbieta Jakubiak:

Powiem tak: my mamy obowiązek przedstawić je do wyboru. Nie jest napisane, że to mają być centra prywatne czy należące do samorządu, czy też do rządu. Mają to być centra spełniające kryteria przyjęte przez menedżera danej drużyny czy też przez klub, który będzie organizatorem jej wyjazdu. Nie jest powiedziane, czyją własnością muszą być. Mogą być centra całkowicie prywatne, czyli mogą być budowane przez sieci hotelowe, mogą być centra należące do jednostek samorządu terytorialnego, czyli do gminy, do powiatu czy do województwa, a mogą też być centra należące do ministra sportu, tak jak obiekt w Spale czy w Zakopanem. Kryterium wyboru jest jasne. W umowie jest napisane, że centrum nie może być położone dalej niż godzina jazdy samochodem od miasta, w którym zostanie rozegrany mecz. Jeżeli będzie autostrada, godzina jazdy to jest 100 km, a jeżeli droga z wybojami, godzina jazdy to jest 30 km. Oczywiście, to brzmi może troszkę zabawnie, ale tak jest napisane. Miejsce treningowo-pobytowe ma być nie dalej niż godzina drogi...

Przewodniczący Jerzy Szmit:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, czy są wnioski?

Myślę, że jeszcze będzie debata plenarna Senatu i będzie możliwość zadawania na niej pytań.

Proszę państwa, czy są wnioski o wprowadzenie poprawek?

Skoro nie ma, to poddaję pod głosowanie wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za tym wnioskiem? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję bardzo.

Jako sprawozdawcę wyznaczam panią senator Elżbietę Rafalską.

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie.

Zapraszam na godzinę 16.00 na następne posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 11)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851